

[Pinstrup.]

eller Aktieselskabet staar i et ganske upersonligt Forhold til de Mennesker, de har til at hjælpe sig i Arbejdet. Her, for Bondens Vedkommende, er det *et Hjem*, hvor Mand og Kone og Børn arbejder sammen med Medhjælperne; og derfor maa vi alle være medbestemmende om, hvem vi skal have i vort Hjem i Fritiden, og hvem vi skal arbejde sammen med i Arbejdstiden.

Jeg forstaaer det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen saaledes, som det ogsaa almindeligt opfattes fra den Side, at det er urimeligt, at Fagforbundene ikke skal have frit Lov til at ruinere Landbrugeren, naar det maatte passe dem. Men det er netop derfor, vi skal have denne Lov til Værn for dem, som staar *udenfor* Organisationerne, og som overfaldes af disse mægtige Sammenslutninger. Højesteretsdommen i Kolindsundsagen bremsede jo de mægtige Fagforbunds Magtvælde; og jeg mener, at det var i høj Grad tiltrængt; ellers vilde de — og de vilde sikkert have været i Stand dertil — have underlagt sig Landet Stykke for Stykke og have gjort Bonden til Træl paa en ny Maade, som han var det i gamle Dage paa en anden Maade. Derfor af disse Grunde er Forslaget paarkævet.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte om, at han havde ventet Højesteretsdommen, som den blev. Nej, det havde Socialdemokratiet netop ikke ventet. Men hvad siger saa denne Højesteretsdom i Modsætning til Landsretsdommen? — for Landsretsdommen friandt jo Fagforbundene og fandt, at det var i sin Orden, at man saadan overfaldt fredelige Landmænd og vilde fuldkommen ruinere dem ved at hindre, at de fik deres Produkter afsat. Højesteretsdommen siger, at efter den Maade, hvorpaa Forfølgelsen var iværksat, var den retsstridig; og den siger, at Grundlaget var usandt, og at Hensigten var at ruinere Landmændene ved ganske at hindre dem i at afsætte deres Produkter. Men det er jo ikke udelukket; at man fra Fagforbundenes Side kan finde andre Maader, saa de nuværende Love, vi har, slet ikke kan ramme dem. Derfor maa vi have en Lov, der sikrer arbejdsomme og skikkelige Folk deres lovlige Erhverv, saa at de ikke bliver ruineret eller drevet fra Hus og Hjem. Lovene skal sikre alle dem, der er udenfor Organisationerne — de er da ogsaa Mennesker og har Ret til at være i Landet. De er ved at være retsløse nu, de, der er udenfor, fordi de var udenfor Lovens Værn, saadan som den blev praktiseret. Socialdemokratiet vil som bekendt drive alle

Arbejdere ind i Organisationerne; og fra den anden Side, fra Arbejdsgivernes Organisationer, vil man drive alle Arbejdsgivere ind i disse Organisationer; og saa slaas de med visse Mellemrum paa Samfundets Bekostning. Overfor dette er det, at vi fra Venstres Side vil have Arbejds- og Erhvervsfrihed. Den Mand, der vil passe sig selv og sine egne Sager og sit Erhverv, han skal frit og uhindret af Organisationernes Overfald have Lov dertil; han maa have Lov til selv at antage sine Medhjælpere, som han kan komme overens med. Fagforbundene derimod vil tvinge ham til kun at antage og beskæftige organiserede Arbejdere. Det var ogsaa det Krav, som Konflikten i Kolindsund mundede ud i; det var dette Krav, de skulde underskrive paa. De skulde under den vanskelige Høst, da det var vanskeligt at faa Høsten ind, underskrive paa, at de kun vilde antage organiserede Arbejdere. Og havde man bøjet sig for dette Krav, var de uorganiserede Arbejdere ganske udelukket. Der er mangfoldige Eksempler paa, hvordan saadanne forfølges og holdes ude, de skal sultes ud og jages fra Sted til Sted. Dommen i Kolindsundsagen og Dommen, der stoppede Forfølgelsen af Kristeligt dansk Fællesforbund, giver dog nogen Mulighed for frie Mennesker, uorganiserede Folk til at bjærge sig her i Landet, men Lovbestemmelser til Sikkerhed herfor mangler fremdeles. Jeg tror nok, de samvirkende Fagforbund efter Kolindsundsagen holder sig noget mere roligt end før, men det er kun forbigaaende, indtil det er glemt, og man vil sikkert prøve paa anden Maade. Derfor maa der vedtages Lovbestemmelser til Værn for dem, der med Urette forfølges, i det hele taget til Værn for enhver, der under eget Ansvar ved hæderligt Arbejde vil sørge for sig selv og sine; det er den liberale Opfattelse hos særdeles store Dele af vort Folk.

Fra socialdemokratisk og radikal Side har man efter Evne modarbejdet dette Forslag og sinket det det mest mulige, og det er fuldkommen rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen og flere har sagt, at den eneste Hensigt med det af det radikale Parti stillede Ændringsforslag er at hindre Lovforslagets Gennemførelse; var det ikke Tilfældet, vilde Socialdemokratiet naturligvis ikke have sluttet sig dertil. Og dette Ændringsforslag fra radikal Side er naturligvis stillet for at hjælpe Partiet ud af en vis Knibe, thi de ved saa godt som vi, at deres Vælgere, især ude paa Landet, er afgjort for, at der vedtages en saadan Lov